

Novela školského zákona, ukázka legislativního systému

Když jsme na jaře v senátu schvalovali 36 (třicátou šestou !) novelu tzv. školského zákona, byla to do jisté míry ukázka celého fungování naše legislativního systému ... Obsáhlý materiál, který v Poslanecké sněmovně doznal další změny, byl opravdu velkou novelou. V průběhu projednávání v Senátu se zjistilo mnoho pochybností a nesrovnalostí (mírně řečeno). Zákon se odvolával na předpis, který ještě ani neexistuje, zavádí dalších sedm nových prováděcích předpisů, stanovuje mnoho povinností a zákazů ...! Opět se mění pravidla pro vzdělávání žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami bez vazby na systematické dlouhodobé financování, zavedení dalšího právního předpisu pro zápis dětí do škol, které funguje, zákazy, příkazy.

V rámci velkého tématu, kterým je tzv. inkluzivní vzdělávání, se ukládají povinnosti zakladatelům mj. na zpřístupnění školských zařízení. Starostové a další ale nepotřebují mít tyto povinnosti v zákoně, potřebují na to dostupné peníze a rozumný přístup k nim. To prý bude z evropských fondů ... No, to známe a budeme se divit ..., protože to jistě bude hodně vědecký přístup. Proč nazývat věci pravými výrazy a prostě napsat, že to je na budování výtahů, přístupových bezbariérových cest atp. A jak vědecky napsat, že jde o to, aby romské děti chodily do školy a jak toho chceme docílit? A proč dělat inkluzi za každou cenu?

Novela zavádí zákazy prodávat to či ono ve školách. Prý nezdravé jídlo. Přitom všichni správně tušíme, že problém je především již v rodinách. (Odbočující poznámka: mnoho let existuje program podpory pití mléka ve školách, ale např. relativně nedávno zavedené povinné označování alergenů v jídle označuje mezi alergeny také mléko, jako „životu nebezpečná potravinu“ ... tak tomu už přestávám rozumět!).

Zákon zavádí, tak jak tomu bývá i v jiných případech, další administrativní povinnosti a další vykazování a následně státní úřednictvo se jistě uplatní v prováděcích předpisech a kontrolách. Za chvíli už učitelé nebudou mít čas na učení, jako už nyní nemá ředitel školy čas na řešení reálných potřeb školy (to samé platí u sestřiček a doktorů, ...a dalších). Všichni administrujeme! Naštěstí novela zavádí snad i užitečné věci, což ale potvrdí až praxe.

V Senátu byla kolem novely velká diskuze a mnoho dlouhých plamenných projevů na plénu. No, všichni jsme kdysi chodili do školy, tak tomu přeci rozumíme. Mnoho senátorů dobře popsalo nejen výše uvedené problémy. Člověk by tleskal. Ale co pak při hlasování? To je důležité. Když přišlo na hlasování o tom, jestli novelu schválíme v podobě, jak jej přijala Sněmovna, anebo v něm uděláme alespoň několik změn, větší část hlasovala pro to, schválit zákon beze změn, aby hlavně už platil. Prý to spěchalo. Přitom již v průběhu projednávání ve výborech chyby přiznal i ministr školství, ale řekl, že už na ministerstvu připravují další novelu, která ty chyby opraví! Takže brzy znovu – s třicátou sedmou novelou !

Zbyněk Linhart, senátor Parlamentu ČR, <https://www.facebook.com/linhart.krasnalipa>